

DECRETA GENERALIA

Ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, & institutionem spectantia alias facta, & publicata.

S. D. N. D. PAVLI
DIVINA PROVIDENTIA PP. V.
iussu nuper edita.

R O M A E

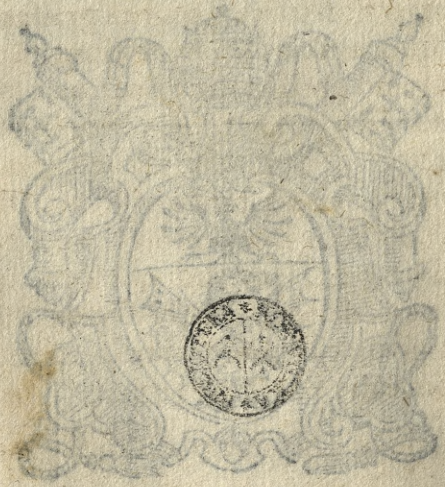
DECERTA GENERALIA

Ad Regulam reformationem, ac Nouissimam
reformationem professionis, & institutionem per-
tinentes, & publicata.

S. D. N. D. P. A. V. L. I.

DIVINA PROVIDENTIA P. V.

intra super edita.

26144

Decreta fel. rec. Clementis Papæ Octauī.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimū iuxta nostri muneris debitū laborare non desistimus, illud in primis magnū impedimentum afferre quotidiano vsu cōpertum est, quōd in omnibus Cōuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigēt, singuli ad Religionem venientes, passim recipiūtur. Vnde fit, vt quo magis nos varijs cōstitutionibus male affectas radices amputare studemus: eo magis in dies deprauatæ, infructuosæq. eiusmodi nouiter profitentium succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsentī Decreto statuimus, districtèq. præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisq. Superioribus Cōuentuum intra Italiæ, & insularum adiacentiū fines existentium quibuscunque & quorumcunque ordinum Mendicātium, vt de cætero neminē sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quo ad eiusmodi Cōuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinū Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, siue ad habitū, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq. actiue, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemēs Diuina prouiden-

Regole Particolari

tum afferre: quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsq. præferim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionē profectendā accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quò magis varijs Constitutionibus male affectas radices euellere studet, eò magis infructuosa nouiter profectentium germina quotidie succrescant: cumq. ob zelum, ac desiderium quò tenetur Sanctitas sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur, quosque Monasteria, & Cōuentus aliquot destinarentur: in quibus posset cōmodius, regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate sua institutam, introduci. Quia tamen, nō obstante tali prohibitione, cognouit nōnullos fuisse, vel sub colore facultatis & licentiæ à Sanctitate sua obtinere, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum. Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis suæ irritum reddatur. Nunc denuò districtè præcipit, ac mādāt omnibus Generalibus, Prouincialibus, Cōmissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, cæterisq. Superioribus, Conuentum, Monasteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiā, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalciatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Cōgregationis Folienensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarū Eremiti Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorū, Societatibus Iesu, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum infirmorum, respectiue Ordinibus, Societatibus, seu Cōgregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne sub cuiusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per litteras in forma Breuis duntaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. pro-

habitum aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto poenam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiua, & passiva, & perpetua inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam poenis arbitrio Sanctitatis suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro nouitiorum receptione, & educatione, hætenus permissione sua constituerint.

Cæteras verò licētias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum ita prædictorū singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij 1599.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 Nullus omnino prætextu cuiuscunque priuilegijs, vel superioritatis, etiā Generalatus, à seruitio Chori cēseatur immunis, nisi pro tēpore, quo quis in proprii officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare cōtigerit, dispensare possint; Idē quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salu-
tari poenitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientia bis in hebdoma-

80 Regole Particolari
Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodien-
do fidelius obseruentur; Præcipitur, vt nullus ex fratribus, etiam si Su-
perior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, cen-
sus, eleemosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro mis-
sis, tam in propria Ecclesia, quàm ubicunque celebrandis, aliove ipso-
rum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiam si
subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut dona-
tiones fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus pos-
sidere possit; sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui
incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecunijs, ac
prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus
omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicunque illi sint, vlllo pacto liceat eisdẽ
fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructum, vel
vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custo-
diæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quic-
quam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, poenas, nedum à Conci-
lio Tridentino præscriptas: sed alias quoque multò grauiores, Supe-
riorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunque superiorum dispensatio, nulla licentia,
quantum ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo-
minus culpæ, & poenæ ab eiusdem Concilij decretis impositæ, & ipso
facto incurrendæ, obnoxij sint, etiam si superiores asseuerent huiusmo-
di dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem
minime adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia,
comparetur, & omnino vniformis sit fratrum, & quorumcunque Su-
periorum, statuitq. paupertatis, quàm professi sunt, conueniant: ita
vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui
denegetur.

9 Quæcunque fratrum vestes, siue lanæ, siue lineæ, omnisq. alia
suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibi-
que ab vno, vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter cu-
stodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit,
subministrari opporteat.

ni mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum utatur, vlllo modo afferri possit. si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

11 Superiores oēs, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorū habent, eorū accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquā expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum aut aliarum rerum, dispensationemq. pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem cōuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumq. colligendorum, ac exigendorum curam habeat: alter tanquam depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & fratribus, ac conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tam impensi, quā accepti singulis mēsis, Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus fratribus eiusdem cōuentus probatoribus, rerūq. vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cū aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamq. suæ administrationis tam publicæ, quā priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplū autenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vno quoque conuentu, fratrum is tantum deinceps constitutur, & in posterū retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosy-

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vlllo modo possint, omnino interdiciamus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, conuentus clausura perpetuo, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is ianua custodiendæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu: sed arbitrio suo, neque eundem sapius. Licentia verò generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem poena graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in scriptis impetauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiuâ biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitrato Superiorum infligendas poenas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, ut cum sibi videbitur

26 Nullus etiā Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed vnusq. vnica cella, eadem cū cæteris aliorū fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformiq. suppellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit. possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit; alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ siue ediculæ, quæ extra dormitorio separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorū curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublati licentijs ac facultatibus hætenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad eam quamprimum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli in posterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent, superiores, vt constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

ris præsertim Generalibus Capitulis, aut Cōgregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias poenas, & censuras hætenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in poenam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunq; pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro supradictas omnes poenas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In superiorum & officialium omnium electionibus forma præscripta à sacro Conc. Trid. & Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentq. electores secundum veritatem cuiusq. conscientie probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligatur in Capitulo Generali vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas cōfessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinā, quam quoad mores, promouendos ad quoscunque Ordines, in quo seruetur decretum Congregationis interpretum sacri Conc. Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinis, regulis, & constitutionibus de oratione mērali, silentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijsq. spiritualibus exercitijs prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur, intelligantq. super his veluti fundamentis omnium Religionum adificia construenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum fortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valde op-

loco conspicuo vniuscuiusque Cōuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoq; signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis constitutiones, his decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40. Quibus horum decretorum capitibus certa poena præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati superioris infligatur. Vt autem hæc decreta (donec alia, quæ ad pleniorè reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunque superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vquam dispensandi. Alioquin sciant se in poenam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ, ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiue incidisse.

41. Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorū observatio, quomodo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorū publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosq. Ordinum superiores, cæterosq. quoscunque fratres præsentés, statim: reliquos verò absentes citra montes, vnius mensis, vltra montes, trium mēsum spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conuentibus citra montes, vnius mensis: vltra verò montes, trium mensium cursu decreta supradicta publicari faciant, sub poena priuationis Generalatus, alijsq. arbitrio nostro imponendis. Dat. Romæ apud sanctum Petrum die 25. mensis Iulij 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licētia dūtaxat permissum est, sanctitas sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dūtaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitq. poenam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam sanctitatis suæ reseruatam esse, interdictam omnino eorum superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octauī, super Casuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

Sanctiſſimus Dominus noſter, qui iam pridem accuratè perpēdit, ſac re ipſa compērit, quòd reſeruatō facultatis abſoluendi Religioſos poenitētes à peccatis quibuſdā grauioribus, niſi ſuperiores ad modum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum ſuperiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidāt, adducere poſſet in æternæ damnationis periculū, & ſpiritualis remedij deſperationem. Ideo, vt huic malo ſanctitas ſua opportunè proſpiceret, decreuit: vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monafterij ſeu Conuentus fiat egreſſio. Nocturna ac furtiua è Monafterio, ſeu Conuentu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale, iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeu legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum foetum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli officialium Monafterij, aut Conuentus, furtum de rebus Monafterij, ſeu Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſumatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum ſuperioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad ſuperiores.

Si quod aliud præterea peccatū graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non liceat ſuperioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiferint, aut ipſi

dētes, ac charitate præditi, qui à nō reſeruatis eos abſoluāt, & quibus etiā reſeruatorum abſolutio committatur, quādo caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis conſeſſarius iudicauerit.

Tam ſuperiores pro tempore exiſtentes, quā cōſeſſarij, qui ad ſuperioritatis gradū fuerint promoti, caueant diligētiffimè, ne ea notitia, quā de aliorum peccatis in conſeſſione habuerunt ad exteriorē gubernationem vtantur.

Licebit tamen ſuperioribus determinare poenitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reſeruatis à cōſeſſarijs imponendas, quæ ſubditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoscuque Regularium ſuperiores, quicunque illi ſint, obſeruari mandauit. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruat, aut regulis in Generalibus, ſeu Prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & conſtitutionibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conſeſſionibus quorumcūque quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæterisq. in contrarium facientibus quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. menſis Maij Anno Domini 1593.

Sanctitas ſua deinceps declarauit & declarat, vt ſi huiusmodi Regulariū cōſeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatē petentibus ſuperior dare noluerit, poſſint nihilominus cōſeſſarij illa vice poenitentes Regulares, etiam non obtenta à ſuperiore facultate, abſoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monafterijs, & locis designatis.

Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus cum regulare diſciplinā reſtituere, atque in priſtinum ſtatum reuocare maximè cuperet, regularesq. omnes, vitæ, moresq. ſuos ad rationē eius inſtituti, quòd quiſq. profeſſus eſſet, ita componere, vt quæ ad votorum, vim, habitum, victumq. cōmunem pertinent, ea potiſſimum ſinguli religioſiſſimè obſeruarent, generali decreto, quòd de menſe Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum ſuperioribus, (nonnullis exce.

vigeret. Nunc verò eadem sanctitas sua à locorum etiā Ordinarijs, quibus id muneris demāda uerat, certior facta, in infra scriptis Monasterijs, & Cōuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dūtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cū illorum professionis perfectione cōiuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cū cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs, etiam ad victum, vestitumq. cōmunem spectantibus (ipso decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquā obstāte) potestātē facit superiori eiusdem Ordinis, Nouitiatu in infra scriptis Monasterijs, & Cōuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educādi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptū instructionis iussu suæ sãctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est suæ sãctitatis mens, & volūtas, vt in Monasterijs, & Conuentibus, ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obseruātia perpetuò retineatur, mādāt, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq. omnino superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorū numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiue, & passiue ius omne amittat. Vult denique sanctitas sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc decreto secretarij manu subscripto concedi, non obstante decreto vt supra promulgato. Dat. Romæ die, &c.

Præscribitur verò numerus Sacerdotum..., Clericorum..., Nouitiorum..., Conuersorum autem...

N. Visitationis, & Reformationis Apostolica Secretarius.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionē.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemēs Diuina prouidentia Papa VIII. Qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdā exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterū reciperent, receptos uē ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Conuentibus (in quibus Nouitiatu pro recipiendis, &

feu Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi formam, & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuisse redacta: in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq. recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea praesertim, vt licentia à Cōgregatione Reformationis Apostolica prius obtenta esset,) concessit, & ad illa designauit, & approbavit. Nunc volēs, vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mādato sanctitatis suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius obseruentur, vltra formā traditam in constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiā sanctitatis suæ super receptione Nouitiorum, decreuit, ac praesentis decreti virtute mādauit, ne in Cōuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de sanctitatis suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum dioecesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expressè, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturā cōcedendam) obtinuerint. Monet autem sanctitas sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasq. qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, Neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant: Ordinarios ipsorum conscientiam onerādo, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus poenis omnibus contra superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs, formam constitutionum, & institutionum prædictarum, non seruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus à sua sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præ-

60
Regale Datum
tatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque, &c. Datum Romæ
apud S. Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem S. D. N.
Anno Vndecimo.

*Institutiones super receptiones, & educatione Nouitiorum Religiosorum
in Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis,
Clementis eiusdem iussu editæ.*

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Mona-
sterijs propagandam, Nouitiorum institutio maximè utilis
sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam pri-
scorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim ha-
buisse compertum sit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs
facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria
ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum
spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi infer-
uendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis.
Idcirco, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur
omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in
eorum institutione, atque educatione, necnon in magistris, & aliorum
ministeriorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac decre-
tis præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscunque Ordi-
nis, aut instituti constitutionibus continentur, tam in alias designa-
tis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasterijs, &
Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi per-
petuò curent.

Primum, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formã, ultra
diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusque nata-
libus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eo-
rum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi,
an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis ratio-
ni obnoxij sint, iuxta formam constitutionis fel. rec. Sixti V. & mode-
rationum subsecutarum: Illud etiam superiores, ad quos spectabit, se-
dulo perquirant, vt, quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apo-
stolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad Religionem
nullus in posterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus

Quisq. recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicanti, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiâ præferat, ut minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum, excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expertus inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ christianæ capita nouerint.

Demum superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, ut omnes, etiam conuersi recipiendi: priusquàm ad habitum regularem admittantur, ab ijs quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statumque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum conuersos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæque religio suas peculiâres Constitutiones, specialiaque instituta obseruare teneatur.

Statim atque nouitij ad habitum recepti, & in locum nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuscuiusque nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte conuentus, & monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero nouitij, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commodè sterna possint, in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magistro, eiusque socio reperiatur.

pore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella, si commodè fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in caeremonijs, ecclesiasticisq. functionibus exercendos.

Hortus quoq; peculiaris ad honestâ recreationem benè cõclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus cõmunem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllò vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusq. socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandoque ingrediendum sibi necessariò existimauerit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clavis apud Magistrum semper afferuetur, illiq. soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum in quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorû multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) cõsimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat, eliganturq. tam Magister, quàm socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subdituri. Quod, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittitur: idemq. seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij cõsimiles subrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq. vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen

rò trigessimum annum excedat, sintq. ambo doctrina, & quantum per superiorem diligētiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea exemplis præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus additi, prudentia, charitateq. referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissimè alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsum bonorum operum exemplum præbeant, ut ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam reuereantur, nec illis vnquam detrahare quicquam possint.

Habere etiam Magister plenā & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatu regimen, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Nouitij omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantq. præcipue diuinæ, quæ digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atque procliuis) per sensum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebrā illius discussionem, sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum interiorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitiū humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumq. silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatq. semper Magistro præsentem, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam naturam feratur, propensionem, scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatu, & probationis tempore, una cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cænaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accideri possunt, vnus ex Nouitijs ipsis, ætate, moribusq. prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti proquisitio intra nouitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorū bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atq. utilitatem afferre. Cōuersis ipsis à Clericorum nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistro nouitiorum, seu superioribus Monasteriorum, & Conuentuum iuxta cuiusque Ordinis statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debent, à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Concionem, quæ per Magistros nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ij tantum, qui non solum religiosa perfectionis capaces: sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quo

si, etiam durante tempore probationis, non possint.
Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitu-
tus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij pro-
fessio registretur, illamq. Nouitius professus propria manu, & duo te-
stes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus verò litterarū ignarus, professus, in eorundem testium,
qui se subscripserint, præsencia propria manu signū Crucis apponat,
asserueturq. liber, & custodiatur in Archiuo, vbi scripturæ ad Mona-
sterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, de-
claratur, quod licet decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Mona-
steria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum
tamen sit Superioribus monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi
Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænarra-
tis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta
cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicq. adscriptos, cum iux-
ta præsentes Institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinem re-
cepti fuerint, ad loca Nouitiatum cum testimonialibus litteris tran-
smittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seu monasteriorum
filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari,
& deinde antequam ad eadem monasteria, seu Conuentus filiationis
huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permis-
sum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius monasterij, seu Cōuentus ab alio præoccupen-
tur, Capituli generalis, aut prouincialis partes erunt, numerum præ-
scribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum
contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Mo-
nasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerū (sicut præmittitur)
recepti melius in bono spiritu, regularisq. disciplinæ obseruantia sta-
bilitur, & confirmetur, mandatur, vt statim post professionē emis-
sam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis lo-
cus aderit secundi nouitiatus, siue Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum
est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segrega-
tus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat,
sin minùs, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium.

tionum, seu institutorum vigore maioris temporis cursus novos professos intra Nouitiatum detinere consueſcunt, quibus in hac parte nõ derogatur, illis tamen permittitur, vt, prædictis earum cõstitutionibus non obſtantibus, id ipſum facere poſſint, ſi id rationi ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam ſeruent antiquiores profeſſi, ita quòd in negotijs Monafteriorum, aut Conuentuum non ſe intro- mittere, nec cõmunibus tractatibus intereſſe, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq; permaneat, quouſque ad ætatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenierint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterũt quinimo, & debebunt litterarum ſtudijs operam nauare ſub directione, ac Regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen, quòd propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in poſterum designandis, & pro numero duntaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Deniq; ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine Superiores ſũt, & alij, ad quos ſpectat, in prædictis oĩbus, vel eorũ aliquo deliquerint, ſeu quouis modo cõtrafecerint, officiorũ omniũ, quæ tunc obtinebũt, priuationem, grauioreſq; pro modo admiſſæ culpæ poenas, ſe ſubitus certò ſciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

DECRETVM S. D. N. D. PAVLI PAPAE QVINTI,

De certo Religioſorum numero cuicunque Monasterio, Conuentui, ac Domui Regulari præſigendo.

SANCTIſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Paulus Diuina prouidẽtia Papa Quintus, Cum ex plurimis, ijsq; grauiffimis Decretis, ſel. rec. Clemens vii. ad regularem diſciplinam reſtituendam, & augẽdam cõdidit, illud maximi momenti eſſe animaduertit, quod à Sacro Concilio Tridentino multò ante cautum etiam fuerat, vt is tantũ Religioſorum hominum numerus in ſingulis Monafterijs, Conuentibus, & Domibus Regularibus conſtitueretur, qui, vel proprijs redditibus, & obuentionibus, vel conſuetis emolumentis, ac eleemo-

commodo prospiceret, aditumq. ijs Prælati Regularibus præcluderet, qui plures ad suam Religionem admittentes, quàm Monasteriorum, & Conuentuum census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralæ relaxandæ occasionem præbere videntur, Decreuit, & præcepit, ac præsentis Decreti, virtute præcipit, & mandat omnibus & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Institutorum, tam Monachorum, quàm Mendicantium, & non Mendicantium, Regularium quorumcunque existentium intra fines Italiae, & Insularum adiacentium, vt singuli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Monacis, Fratribusue sui Ordinis vel Congregationis, probatoribus, & rerum vsuperitioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum diuersorum habitatione, diligenter, ac maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere: eaq. omnia scripto fideliter exarata idem Superior, cuius interest, in primo Capitulo, seu Congregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, vel Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, ac oneribus, vt superius detractis, sedulo examinet, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis & proprii instituti morem, victum, & vestitum in communi habentes competenter valeant sustentari; Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Congregationi, Capitulouè Prouinciali exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis cuicunque familiæ Conuentus, Monasterij, & Domus regularis quouis nomine nuncupatæ in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt su-

60 Regole Danti
tis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta in autenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumq. familiæ singulorum Cōuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, vel Congregationis Prouincialis sententia & auctoritate præfinitū iisdem Superiores Ordinum, Congregationum, & institutorum quorūcunque, tam Generales, & Prouinciales, quàm locales omnes perpetuò seruare omnino teneantur: eos autem Superiores cuiuscunque status, gradus, & conditiones existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum huiusmodi præscriptū quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorū, quæ tunc temporis obtinebūt, vocisq. actiuæ, & passiuæ, ac ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam poenam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus ad Sanctitatis suæ, & successorum suorum arbitrium infligendis poenis subiacere voluit, & declarauit. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretum eiusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarij. manu subscriptū, consuetisq. Almæ Urbis locis affixum, & publicatum omnes, & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, perinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, priuilegijs, statutis, indultis, nec alijs contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die quarta Decembris M D C V. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno Primo.

Ant. Seneca Refor.^{nis} Apost.^{ce} Secr.

